

Atunci când s-a vorbit prima dată despre un drum de legătură între Țara Lăpușului și Valea Izei, variantele erau Băiuț – Botiza, Groșii Țibleșului – Botiza, Groșii Țibleșului – leud sau chiar Groși – Baicu – Dragomirești, printr-o galerie de mină părăsită. S-a ales varianta Botiza – Groșii Țibleșului și bine au făcut. Totul a mers perfect până la... execuție, în pur stil românesc, deși ne amintim și discuții referitoare la licitații și la firmele alese, recompensate pentru pierderea altor licitații de drumuri celebre. Ne referim la Baia-Sprie – Bârsana, altă pată pe obrazul Maramureșului. Până la urmă, drumul nostru între Țările Lăpușului și Maramureșului s-a realizat, e gata și circulabil.

Primarul din Groșii Țibleșului, Nicolaie Burzo, e încântat de drum, chiar și unde a avut probleme preferă să tacă și să se bucure. Îl ia ca pe o victorie personală. Ba a făcut de-a lungul traseului său un „Drum al Crucii”. De cealaltă parte, primarul nu numai că nu e încântat, dar îl consideră o povară. Florea Poienar a moștenit drumul cu probleme, cu un constructor recalcitrant, cu care a ajuns în instanțe și la blocări de conturi.

Cel mult trei mașini pe zi circulă pe aici

Drumul în sine e periculos... L-am traversat recent, în perioada ploioasă. Pe partea Botizei, sunt alunecări de teren ce vin până în drumul intercomunal, sunt și căderi de pietre, drumul e îngust, iar refugiile sunt puține, minuscule. Altfel spus, nu se întâlnește acolo nici măcar TAF cu FAT, darămite TIR cu camion sau autobuz. La fel de adevărat e că de-a lungul întregului traseu am întâlnit o singură mașină. O spun și forestierii din zonă, care ne cer să nu le dăm numele...

„Maximum trei mașini pe zi trec pe-aici. TAF-uri da, amu’ ce să zic, așa e. Pe noi ne ajută. Mai mult mașini cu lemne trec decât de celelalte. Nu-s turiști că nu prea știe lumea de drum, nu a anunțat nimeni că-i gata, și care știe de el se teme că-s utilaje. Da’-l cam strică mașinile grele, îți vedea în câțiva ani...”.

Drum strategic, fără miză

Ca frumusețe, traseul Botiza – Groșii Țibleșului e impresionant, declasează până acum cel mai frumos traseu auto al nostru, Căvnic – Băiuț. Ca utilitate... ne abținem. Încă n-a câștigat nimeni de pe urma drumului, nici industria, nici turismul, decât forestierii. Tot aici am aflat ce legătură fină, insesizabilă, e între râurile mari și celebre ale Maramureșului: teoretic, Iza și Lăpușul sunt înfrățite de faptul că cei mai importanți afluenți vin de aici, de pe Minghet, din munții Țibleș. Iza are apele Baicu și Botiza, plus Sasu, Lăpușul are apa Țibleșului care se unește cu Lăpușul ce vine tot de aici, de la Băiuț din munte.

Pe partea Groșului, asfaltul e deja decapat și reparat, semn că s-a distrus o dată deja. Aici sunt la tot pasul parchete și exploatări mici și mari. Deși panta e mai lină, și aici sunt câteva alunecări de teren. Pe de altă parte, se vede oarecum și diferența de abordare a celor două autorități locale.

Dacă la Botiza s-a pus din start problema închiderii oficiale a drumului din toamnă până în primăvară, nefiind nicio miză, pe partea Groșilor sunt două locații de microhidrocentrale, funcționale, au apărut circa 10 case de vacanță și vile, unele cu bălți de pește, mai sunt stâne, de asemenea exploatări forestiere. Deocamdată însă, drumul strategic n-are nici miză, nici „strategie”. E doar o curiozitate, pentru temerari.

SURSA:

InfoMM.ro